

54. JIRÁSKOVA HRONOVA

CELOSTÁTNÍ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ, POŘÁDANÁ V RÁMCI FESTIVALU ZÁJMOVÉ UMĚLECKÉ ČINNOSTI 1984 NA POČEST 40. VÝROČÍ SLOVENSKÉHO NÁRODNÍHO POVSTÁNÍ.

ZELENEČ OPĚT NA HRONOVE

Predstavovať poučenému hronovskému divákovi ochotnícky divadelný súbor Z - divadlo pri DO SZM Zeleneč je už dnes ako na Slovensku hovoríme nosením dreva do lesa. Z - divadlo zo Zeleneča vstúpilo roku 1978 do najvyššej kategórie „A“ a začalo novú éru v dejinách slovenského ochotníctva. Dňa 11. augusta 1976 v nočných hodinách (21.30) súbor po prvýkrát vystúpil na doskách Jiráskovho divadla v Hronove s inscenáciou hry antického autora T. M. Plauta *Chvastúň*, ktorá prekvapila hronovské publikum čistotou svojej divadelnej invencie, ktorú režisér a scénograf predstavenia a

Dokončení na str. 3

Rozhovor s autorom Nielen o Svákovi

Nestáva sa často, aby súčasný divadelný autor, ktorého dielo je na hronovskom divadelnom sviatku uvádzané, sa osobne zúčastnil predstavenia. Tohto roku prišiel do Hronova spolu s handlovským divadelným súborom autor nimi uvádzanej hry Sváko - František Juriga. Nedalo nám a požiadali sme s. Jurigu o pár dojmov z Hronova, no najmä z dvojnásobného uvedenia jeho textu na hronovskom javisku.

● S akými pocitmi ste ako autor jednej z hier hronovského divadelného plagátu prišli do Hronova?

„Pravdupovediac prichádzal som do Mekky československého ochotníckeho divadla s malou dušičkou a s pocitom nesmiernej zodpovednosti. Moju hru handlovský súbor zatiaľ uviedol vo svojom prostredí a na celoslovenskej prehliadke hier slovenských autorov, ktorú ochotníci poznajú pod názvom

Palárikova Raková. Inscenácie mojej hry Sváko pred uvedením v Hronove mali jedno spoločné. Nebývalé zanietenie handlovských ochotníkov inscenovať tento im blízky text čo najlepšie. V Hronove samotnom som mal trochu obavy, aby diváci rozumeli všetkému čo som napísal a ako to ochotníci z Handlovej inscenovali. So záujmom som preto na popoludňajšom i večernom predstavení sledoval

Dokončení na str. 2

55 rokov

Máme mnoho robotníckych tradícií, ale nie všetky sa nám darí včas a na patričnej úrovni si všimnúť, pripomenúť si ich, zhodnotiť ich význam a vziať si z nich poučenie.

Začiatkom júla 1984 uplynulo 55 rokov od založenia Zväzu robotníckych divadelných ochotníkov v Žiline a od celoštátnej konferencie v Prahe (september 1984). Svedčí to o tom, že už v rokoch prvej ČSR ochotníci pociťovali potrebu združovať sa na celoslovenskej a celoštátnej úrovni, aby sa robotnícky pokrokový charakter ujal a pestoval aj v ochotníckom divadle. Zaslúžil sa o to i sám Klement Gottwald, Vojtech Dabner a ďalší významní politickí činitelia Komunistickej strany, ktorí tento charakter prebojovali i cez časopis Spartakus a cestou straníckych organizácií.

Pripomíname si toto výročie aj „U nás“ v Hronove, vo veľkej rodine divadelných ochotníkov

Dokončení na str. 2

DS MěstKS Prachatic

Zpráva o chirurgii města N

Divadelní soubor z Prachatic vzal na sebe mimořádně obtížný úkol, protože realizovat text Daňkovy hry vzdorující ve své struktuře obvyklým postupům znamená podrobit se čemusi dosud divadelně neověřenému. Na první pohled se zdá, že předloha je jen jakýmsi leporelem epizod z nemocničního života, (o čemž sám autor hovoří jako o „mozaice, chcete-li koláži“), bez hmatatelného příběhu nesoucího tematiku. Obtížnost zpracování spočívá v tom, že inscenátor právě nemůže spoléhat na nosnost příběhu, ale musí najít klíč k tomu, aby myšlenkový záměr o hluboké

odpovědnosti člověka k životu vyjádřil srozumitelným kontextem mnohdy zdánlivě nesoudržných faktů. Jinými slovy jde o to, aby inscenátor určil přesný řád pro vypracování hereckých postav vůči významům postav a zejména jejich vztahů tak, aby v konečném dojmu přineslo představení neodmyslitelné společenské poselství. Prachatická inscenace si věc v nejednom ohledu zjednodušila, ať už redukcí některých textových pasáží, či nedocenením mnohých prvků, které protkávají předivo individuálních problémů postav a vytvářejí tak svéráznost a neopakovatelnost vlastností uložte

Dokončení na str. 2

DNEŠNÍ PROGRAM JH

- 9.00 Diskusní kluby
- 9.00 Pohovor OK s DS MěstKS Prachatice
- 13.30 Schůze OS
- 14.00 Současné tendence a perspektivy slovenského divadla - přednáška
- 16.30 Z - divadlo Zeleneč: Matka Guráz
- 16.30 Malý brněnský minikabaret
- 17.00 Křeslo pro přítele - Vilča Stelzigová
- 18.30 Víťaní DS Dostavník KŽ Přerov
- 20.00 Z - divadlo Zeleneč: Matka Guráz
- 21.00 Taneční zábava
- 21.15 Film: Přijela k nám pouť
- 21.30 Beseda se souborem
Zasedání odborné komise
(po skončení večerního představení)

ZŠ
Klub JD
Klub JD
malý sál JD

JD
sady A. J.
Klub JD
schodiště JD
JD
Slávie
sady A. J.
Klub JD

pracovna OK

3/84

HOSTĚ V HLEDIŠTI

Představení druhého dne celostátní přehlídky amatérských divadelních souborů sledovali včera také čestní hosté: RSDr. Zdeněk Košvanec, místopředseda ONV v Náchodě, Milan Krejssek, předseda Okresní odborové rady v Náchodě a další.

MLUVÍCI ZPRAVODAJ?

Japonci, kteří jak známo dokážou vyrobit všechno, podle jistých posledních informací vyrábějí „mluvící“ spotřebiče. Pračku, která vás v průběhu praní vlídně napomíná, abyste dodrželi předepsané dávky pracího prášku, pečící troubu, která vám sděluje, co se právě v jejích útrokách děje a kdy máte chystat prostírání, auto, které s vámi vede autoritativní dialog, kdy máte vyhodit blinkr. Pokrok se nedá zastavit. Pro starší generaci byla „zázrakem“ krystalka, nám připadá barevná televize jako samozřejmost. Ale představte si, že by s vámi mluvilo divadlo. Že by vás vlídně informovalo, co máte dělat, co naopak děláte špatně a co byste vůbec neměli dělat. Utopie? Podle nejnovějších zpráv prý vyrábějí Japonci i mluvící psací stroje. - Já vím, už končím.

NENECHTE SI UJÍT!

Vyzývací slova v titulku se týkají dnešní zajímavé přednášky dr. Antona Kreta, CSC., dramaturga činohry Národního divadla v Bratislavě (zde na 54. Jiráskově Hronově též jeden z porotců), která začíná ve 14 hodin v malém sále Jiráskova divadla. Dr. Kret zde bude zaslíbeně hovořit o současných trendech a tendencích ve slovenském profesionálním a amatérském divadle.

DIVADLO MÍSTO SLÁVIE

Plánovaná druhá tisková konference akreditovaných novinářů se zástupci vyhledávacího celostátní přehlídky amatérských divadelních souborů a organizačního štábu se uskuteční ve čtvrtek od 14 hodin, ale nikoliv ve Slávii, jak bylo původně uvažováno i sděleno v denním harmonogramu 54. JH, ale v Klubu Jiráskova divadla.

ZÁZRÁKY SE DĚJÍ

Tak lze bez velké nadsázky charakterizovat úsilí a výsledný efekt techniků Jiráskova divadla, kteří v rekordně krátké době instalovali v divadle přivezený „inspicienční dispečink“, pomocí kterého lze nyní dokonale propojit všechna stěžejní pracoviště v zákulisí a sledit tak jejich spolupráci ku prospěchu celého divadelního představení. Chuť šikovných hronovských techniků však tímto husarským kouskem zdaleka nekončí, neboť si troufají instalovat ještě další ovládací panel na druhé straně jeviště, „připojit“ ke stávajícímu systému i režiséra té které hry a uvést do provozu další „kolečka“ celé složité aparatury. Po dokončení všech těchto směšných plánů bude možno směle říci, že se v ovládací technice může Jiráskovo divadlo měřit i s profesionálními scénami jako rovný s rovným.

Prerovský Dostavník přijel do roční přestávce opět do Hronova, aby zde zítra uvedl netradičně zpracované klasické dílo Svatopluka Čecha „Epochální výlet pana Broučka do XV. století“.

Diskusní kluby

Jsou předmětem letité diskuse. V jedničce hronovského Zpravodaje jsme vás seznámili s novou koncepcí diskusních klubů na Jiráskově Hronově. Byli jsme se přesvědčit, jak v této své nové podobě fungují. Skvěle. Moderátoři moderují až se z nich kouří, účastníci Hronova diskutují a „člověk odjinud“ se těší tím, že se vzdácky sejde skvělá parta lidí, kterým o něco jde. Takže kdo jste se ještě neodhodlal, dobrá rada: jděte do klubů, neboť kdo byl v klubu ví, a kdo tam nebyl, je to jeho škoda.

Rozhovor s autorem Nielen o Svákovi

Pokračování ze str. 1

reakcie diváků, ktoré po istej rezervovanosti a skepse prijali moju hru v podaní handlovských ochotníkov vcelku s porozumením a záujmom, čo ma ako autora teší ale i zaväzuje.“
● Je o Vás známe, že ste sa ako autor predčasom upísali rozhlasu pre ktorý ste napísali viacero rozhlasových poviedok a rozhlasových hier. Nakoniec aj hra Sváko bola pôvodne rozhlasová hra. Čo Vám táto spolupráca s rozhlasom dala?

„Autor nepíše pre seba, ale chce svoje texty odovzdať či už divákovi alebo poslucháčovi. Od roku 1977 sa datuje moja úspešná spolupráca s bratislavským rozhlasom, keď som dostal možnosť pripraviť príhovor pre deti k výročí oslobodenia. Zrejme sa rozhlasovým redaktorom moj príhovor páčil a tak ma prizvali k trvalejšej spolupráci. Debutoval som v rozhlasu hrou Kaskády (1980) po ktorej nasledovali Vtedy na Vianoce (Sváko v javiskej podobe), Dialektiky života, Klopnie a mládežnícka hra Útek do seba. Z rozhlasových povie-

DS MěstKS Prachatice

Zpráva o chirurgii města N

Pokračování ze str.1

ných v člověku. Režisér se v práci s hercem spíše orientuje na obecné vlastnosti dílčích epizod, ne vždy důsledně diferencuje různé hodnoty uvnitř postav a pohybuje se tak jen na té nejnapadnější rovině událostí rušného dne v nemocnici města N. Hronovské představení mělo navíc smůlu i v tom, že řada pasáží vystavených na verbálních sděleních byla mluvně nesrozumitelná a tak unikaly divákům i mnohé souvislosti sdělitelné textem. Scénografické řešení se správně výtvarně soustředilo na vyjádření ur-

55 rokov

Pokračování ze str. 1

pri našom celoštátnom sviatku, aby sme na naše robotnícke tradície nezabudli, učili sa z nich pre dnešok aj budúcnosť. Nástupcami týchto robotníckych tradícií sú v súčasnosti najmä závodné kluby a domy kultúry ROH, ktoré fakticky pokračujú v tradíciách robotníckeho ochotníckeho divadla. Jeho uvedomovacia a kultúrno-rozvojová úloha je rovnako aktuálna dnes ako bude aktuálna i v ďalšej budúcnosti. Vedie nás najmä k tomu, aby sme zapájali do ochotníckej činnosti čo najviac robotníkov, aby sa ich pokrokovosť znásobila a rozvíjala na prospech našej socialistickej spoločnosti. Ján Melek

čité znakovosti, ktoré postihuje žánrové ladenie látky, ale nevyvarovalo sa pritom určitých popisností, ktoré prostredím neurčovali, ale i herné omezovaly. Inscenace měla zručnou ruku v použití scénické hudby podporující funkčně režisérovu rytmickou koncepcii.

Současné téma, o kterém je bezesporu potřebné hrát, neboť klade otázky o smyslu lidské existence v dnešním světě, je sympatickou volbou k usilování prachatických divadelníků, byť navzdory mnohým úskalím.

red.

dok mi najviac prirástla k srdcu poviedka Štedrý deň. Môžem povedať, že spolupráca s rozhlasom mi dala veľmi veľa ako autorovi a redaktorom literárno-dramatického vysielania rozhlasu v Bratislave som vďačný za cenné rady, ktoré mi pri mojich autorských pokusoch veľmi pomohli.“
● Postava Sváka, jeho príbeh je svojou zvláštnosťou a zasaďením do obdobia konca roku 1944 veľmi zaujímavou sondou do vnútra človeka a tak by ma a iste aj čitateľov Zpravodaja JH zaujímalo či ste pri písaní tejto hry nemali pred sebou skutočných ľudí, ktorým vojna zametala osudy?

„Máte pravdu, v prípade Sváka a jeho syna Jura som mal pred sebou obraz skutočných ľudí, ktorých životný príbeh ma zaujal a pokúsil som sa ho pretímočiť najprv do rozhlasovej podoby a potom som tento príbeh preniesol na javisko. Svákov syn Juraj pracuje dnes v bani v Ostrave a jeho smelosť a odvaha vo vojnových časoch hraničila s hazardovaním vlastného života. Sváko Rus bol tiež veľmi zaujímavou postavou člo-

veka, ktorý vo virvare vojny hľadá svoje správne miesto cez mnohé životné peripetie.“

● Záverom by som iste aj v mene mnohých ochotníkov sa chcel dozvedieť aké sú Vaše ďalšie plány, čo chystáte, na čo sa môžeme z Vašej autorskej dielne tešiť v blízkej dobe?

„Mám rozpracovaných niekoľko projektov, láka ma preniesť na javisko moju úspešnú rozhlasovú poviedku Štedrý deň a na druhej strane ma veľmi láka naša súčasnosť a preto by som chcel niečo napísať o niektorých neduhoch našich súčasníkov o vzťahoch medzi ľuďmi navzájom, o všetkom tom, čo v našej socialistickej spoločnosti nemá miesta - najmä malomestianstvo vo všetkých jeho podobách.“

Dovoľte mi v mene redakcie poďakovať sa Vám za rozhovor a nakoľko sme sa dozvedeli, že ste pred týždňom oslávili 50-ťku zblahoželal Vám k nej a popriať veľa zdravia a autorských úspechov na poli rozhlasu i divadla.

Zhovárал sa Milan Žarnovický

ZELENEČ OPĚT NA HRONOVĚ

Pokračování ze str. 1
dnes už „otec“ súboru Jozef Bednárík naplno so súborom rozohral na variabilnej scéne. To bol hronovský začiatok zelenečského súboru, ktorý sa potom do Hronova ešte tri razy vrátil už ako najúspešnejší slovenský ochotnícky divadelný kolektív. V roku 1978 to bola inscenácia Shakespeareovej komédie **Koniec všetko napraviť**, v roku 1980 obohatil hronovskú prehliadku originálnou verziou Gogolových **Mŕtvých duší** a iste v živej pamäti účastníkov JH je inscenácia **Gulôčky** podľa Maupassanta, tú mnohí ochotníci považujú za doterajší vrchol toho ambiciózneho súboru, ktorý ešte inscenoval **Dona Juana** podľa Tirsa de Molina a nemožno zabudnúť na zelenečskú inscenáciu hry bratov Čapkovicov **Zo života hmyzu**.

Vedúcou osobnosťou súboru je už 10 rokov terajší režisér Divadla Andreja Bagara v Nitre Jozef Bednárík. Jeho divadelné cítenie, všestranný rozhľad a bohatosť divadelných nápadov (cez scénografiu, kostýmy, hudobnú zložku) dokázal zo súboru, ktorého vznik sa datuje koncom roku 1973, vydolať všetko to, čo si dnes predstavujeme pod divadelnou syntézou moderného apelatívneho divadla. Nebola to iste cesta ľahká a bez problémov. Bednárík pred súbor postavil vysokú latku náročnej divadelnej práce, ktorá súbor stála veľa potu. Dnes ale ani jeden člen súboru neľutuje odriekanie a drinu, ktorú museli spolu s režisérom vynaložiť pri jednotlivých inscenáciách. Súbor rástol z roka na rok čo do kvality divadelných inscenácií a dnes už zelenečský súbor poznajú aj da-

leko za hranicami našej vlasti a všade sa stretol s kladným prijatím svojich predstavení. To to všetko by ale nebolo možné bez veľkej lásky k divadlu všetkých členov súboru, ktorí pod vedením zelenečského rodáka Jožka Bednáríka, ten nezištné ako profesionál odovzdával súboru všetky svoje skúsenosti dokázali, že má význam venovať sa ochotníckemu divadlu a že cez ochotnícke divadlo obohacujú nielen seba ale predovšetkým diváka, ktorému cez svoju divadelnú aktivitu odovzdávajú posolstvo, ktoré ho robí lepším a duchovne bohatším. Hronovskí diváci sa môžu právom tešiť na **Matku Guráž** - inscenáciu, ktorá má čo povedať nám dnešným divákom, ktorí žijeme na pokraji svetovej katastrofy, že vojna vo svojej krutosti je nezmyselná a že treba vynaložiť všetky sily pre zachovanie mieru.

mž

S všeobecným veľkým napätím je očekávan dnešný „start“ Z - divadla ze Zelenče na prknech Jiráskova Hronova, kde je v posledných letech opravdu jako doma...

MÍSTO PRO ANKETU

DIVADLO A DIVÁK

Jakou má funkci? Má-li?

Jsem přesvědčen, že divadlo - tedy divadelní inscenace je současná, když dojde-tj. pronikne do srdce i do myslí diváka a donutí ho vést s tím, co právě vnímá, dialog. Když ne hned, tedy po shlednutí celého představení nebo třeba daleko později, když mu to podobná situace připomene. Jak tuto situaci vyřeší, to už souvisí s jeho postojem ke společnosti.

Ale jak říkají latiníci: Kapka hloubí kámen ne svou silou, ale tím, že stále dopadá. Kéž tedy z našich jevišť dopadá do hlediště těch stravitelných, chutných, vtíplných a upřímných kapek stále víc a víc!

Václav Kotva, Praha

Tvůrci a diváci: odvěcí soupeři a věční milenci. Jedni bez druhých nemohou existovat, a přece se věčně škorpí, hádají, ba dokonce perou. Pozapomene-li však jeden na druhého, těší se na shledání. Jak skvělé manželství! Rozvod? Nemožný. Pro nepřekonatelné sympatie neuskutečnitelný. Alespoň zatím. Doufám.

Leona Primová, Praha

Divák by měl uvítat každý inscenační projev, který ho neodsuzuje do role pasivního konzumenta, ale který s ním počítá jako s aktivním spolutvůrcem inscenace. Proto by inscenační měli volit takové inscenační prostředky, které dávají divákovi dostatek tvůrčího proru. Tedy podle mého soudu vede cesta vývoje moderního divadelního projevu.

arch. Zdeněk Pavel, Praha

Často slyším, že se dělá divadlo, které vcelku nemíří k divákovi a upřímně řečeno, nerozumím tomu. Chápu, že je možné, aby divadelníci nacházeli svou seberealizaci v procesu přípravy inscenace, (říkájí: „máme rádi hlavně ty zkoušky“), ale přesto i ta musí cílit k představení. Komu jinému by pak dílo představovali, když ne divákům? V naší obci má ochotnická tradice víc než staletou tradici, ale přestalo se hrát, přestože je tu řada lidí, kteří by rádi pokračovali. Co se stalo? Obec upravila divadelní sál pro potřeby promítání širokoúhlého filmu a jeviště nyní neumožňuje nejnmutnější scénické podmínky. Ochotníci by třeba rádi zkoušeli, ale nemají vyhlídku představení pro diváka. Proč to tedy nedělají, když prý teoreticky je možné dělat divadlo bez diváků?

Lenka Jechová,
Kruh u Jilemnice

DOUŠKA VÁCLAVA KOTVY

A ještě taková douška pro Zpravodaj 54. Jiráskova Hronova, když už jsem zase a rád alespoň na nějaký den mezi své přijel.

Mé výročí je ve znamení dvou čtyřek. Poprvé jsem dorazil do „Padolí“ na kole s velkým převodem (můj kamarád František Štěpánek měl ten převod ještě větší) v roce 1940.

Od té doby jsem sem jezdil za divadlem, poučením a přáteli, jak to bylo jenom možné. V posledních letech se snažím Hronov nevynechat, protože tu jsem doma, mezi svými. Ale to už jezdím autobusem nebo vlakem. Protože těch 300 km z rodných Radnic by bylo na mne už trochu moc. Copak šlapat by to šlo, ale ten provoz!

NOVÉ TVÁŘE KOLEM NÁS

Nových tváří je letos na Hronově bezpočet. Svědčí to mimo jiné i o tom, že amatérské divadlo si získává stále větší autoritu, svůj přirozený respekt. Nemůžeme vám představit všechny, ale alespoň tedy ty nejznámější.

Ivan Rajmont vede jednu ze skupin Klubu mladých divadelníků. A podle zatímčných ohlasů skvěle. Jinak je svojí profesí režisér a s jeho jménem jsou spjaty poslední úspěchy ústecského Činoherního studia. No, a to byl důvod k následujícím otázkám:

1) Vedeš jako lektor Klub mladých divadelníků. Zdálo se ti někdy o tom?

„Nevedu - nejsem sám. A nezdálo. Ale vždycky mě zajímalo, jak to v Hronově vypadá, jak myslí, co chtějí a proč to dělají ochotní divadelníci. Takže jsem uvítal příležitost se to dozvědět.“

2) Jsi víc ochotník nebo profesionál?

„Těžko říct, po těch prvních zkušenostech. Moje znalosti o amatérském divadle jsou velmi malé (zatím) a konec konců

se na tuhle otázku špatně odpovídá.“

Ivan Rajmont

3) Jako ostatně na každou „špatně“ položenou otázku.

„Myslím to vážně. Na jedné straně je mezi profesionály vžitá pejorativní označení „ochotník“ a na straně druhé je stejně tak pejorativní „profesionál“. Ale divadlo je skutečně jenom jedno - někdo něco dobře nebo špatně předvádí a někdo se na to dívá. Víme všichni, že je jistý počet ochotníků mezi profesionály a že jsou i „profesionálové“ mezi ochotníky. Jsem přívržencem nerozdělová-

ní těch, kteří dělají divadlo. Skutečný profesionál musí být ochotný (nemyslím ke všemu!).

4) Tvoje profesionální úspěchy? „Proboha, jak to myslíš?“

5) Ivane, ruku na srdce, považuješ se za mladého nebo starého?

„Za co se považuji já není důležité, vid? Je mi čtyřicet a doufám, že jsem takový, jaký jsem. Jsou lidi, co mě už vykaží, ale na druhé straně jsem pro jiné „mladý talentovaný“. Ale není důležitější to, o čem chci lidem „vyprávět“, co se sám chci dozvědět a co vím, nebo vlastně nějak tuším? Takže jaký jsem?“

6) Místo abys odpovídal, kladěš otázky. S tebou je skutečně obtížné dělat rozhovor.

„Ať dělá každý to, co chce dělat. Ale ať si pak nestěžuje. Je to přece jeho volba.“

7) No, a co takhle nejbližší plány? Máš nějaké?

„Dělat divadlo. Slušný. To nestáčí?“

-ibn-

Seděl jsem chvíli ve „stovce“. Ne, nebudu pět chvilu na pana Jelínka a ostatní, to už nějak považujeme za samozřejmé (i když to vůbec samozřejmé není, jen si vzpomeňte na své zkušenosti s pohostinstvím „opravdu“ obyčejně). Přišel jeden člověk, je tady volno, já si vypiju jenom pivo a zase jdu.

STOVKOVÁ MEDITACE

Proč by se neposadil? Za chvíli za ním přišla žena. Posadila se. Pak rodiče, generace nejstarší. A nakonec dvě úplně malé děti. A všichni tam seděli, a já jsem tam seděl, pili jsme pivo (děti džus), a tam mě to vlastně napadlo. Víte, kontinuita. Že se vlastně „ten Hronov“ promítá do lidských osudů. Já nemám rád trávu. Protože ji musím stále kosit. A kolikrát jsem si už přál, aby ta tráva vůbec nerostla. Jenomže pak mě napadne, že to je vlastně právě ten proces neustálé obnovy, nekonečného cyklu života.

HISTORIE A ARCHÍVY PROMLOUVAJÍ VZPOMÍNKY VĚČNĚ ZELENÉ

Dnes podruhé dáme v našem Zpravodaji slovo řediteli Okresního archivu v Náchodě PhDr. Eriku Bouzovi, aby tentokrát prostřednictvím historických pramenů zavzpomínal na pobyt legendárního Jindřicha Mošny na Náchodsku...

„Na loňské podzimní výstavě Divadelní tradice Náchoda jsme připomněli pobyt nejslavnějšího českého komika Jindřicha Mošny na Náchodsku. Ukázali jsme na prvním vydání Mošnových pamětí, jak Mošna vzpomínal, že v Prokopově divadelní společnosti v náchodské hospodě „U bílého beránka“ hrál hrdině milovníky, působil jako malíř dekorací, basista v divadelním orchestru, nápověda, tiskař cedulí čili vstupenek, lampáš nebo-li osvětlovač, metař, uvaděč, vláseňák, holič, kadeřník i oponář. V Náchodě se Mošna dočkal své první benefice v „Úblově bažině“. Měl

nejen vyprodáno, ale dostal i první kytici, kterou - si sám objednal a také zaplatil a to ho celý život mrzelo.

Mošna vystoupil u Prokopovy divadelní společnosti v květnu 1859 na Smíchově. Měl úspěch a tak se pokusil zakotvit na některé pražské scéně, ale to se mu nepodařilo. Rozjel se tedy počátkem léta 1859 za Prokopovou společnost, která mezi tím odjela z Prahy do Poděbrad a dále do severovýchodních Čech. Dostihl ji v Náchodě a byl jejím členem v Náchodě, v Bělousi i na dalších představeních v Novém Městě nad Metují, České Skalici, Jaroměři a

Nové Pace. V České Skalici a v Jaroměři bydlel Jindřich Mošna společně se soboteckým rodákem Josefem Ladislavem Turnovským. Oba byli mladí, oba milovali divadlo a oba vynikali šetrností. Velmi neradi platili...

Na Prokopovu divadelní společnost vzpomínal Mošna nerad. Nelíbilo se mu tam ani trochu a přitom jistě nešlo o „šmíru“. Hrál tam také ovdovělá Magdalena Tylová s malou, sotva desetiletou dcerou Márinkou. Vystupovala zejména v roli Kateřiny Šestákové v „Paličově dceři“, kterou pro ni v roce 1846 Josef Kajetán Tyl napsal...

V Jilemnici obdržel Mošna nabídku od Karla Poláka, ředitele Štänderovy divadelní společnosti, která tehdy působila v Klatovech a od Prokopovy společnosti se mu podařilo odejít.

SETKÁNÍ STŘEDOČECHŮ

Nedělní odpoledne věnovali divadelníci Středočeského kraje přítomní na 54. JH vzájemnému setkání ve Slávii. Obvykle jsou taková setkání motivována potřebou shledat se ve zdraví po roce v legendárním Hronově a oslavit to. Středočeši však koncipovali své shledání zcela jinak a atmosféra plného sálu a předmět jednání byly spíš krajskou konferencí, které předsedali vedoucí zástupci KKS,

KPS a KV SČDO.

Auditorium ochotníků i pracovníků ZUČ jednotlivých okresů si vyslechlo zevrubný referát krajského metodika, který zhodnotil uplynulou sezónu se vzácným smyslem pro funkci všech souvislostí ovlivňujících tvorbu a její společenský kontext, předseda krajského poradního sboru a předseda KV SČDO složili účty za svou celoroční činnost a neuhnuli přítom i

možnosti zasáhnout kriticky na adresu méně agilních okresů a jejich vedení a posléze předsedkyně krajské poroty provedla analýzu dramaturgie všech souborů kraje. Posledně jmenovaný programový příspěvek byl sice neméně závažný než předchozí, ale měl navíc jednu pozoruhodnou zajímavost: z dramaturgického rozboru uplynulé sezóny dokázal dialekticky odvodit předpoklady pro zcela konkrétní metodické postupy pro sezónu příští, která je ideologicky významná k nadcházejícímu 40. výročí vyvrcholení národní osvobozenéckého boje českého a slovenského lidu a osvobození Československa Sovětskou armádou. Navíc ke sluchu každého účastníka setkání dolehl obsah pracovní verze návrhu soutěžního řádu amatérských divadelních souborů pro rok 1985 MK ČSR a ÚKVČ s nebývale pozitivně potřebným předstihem.

-ekP-

Retrovýloha

Městská lidová knihovna v Hronově si vede řadu let velmi zdatně v rámci celého náchodského okresu, a proto není divu, že se její ženské osazenstvo snaží vždy o Jiráskově Hronově patřičně vyšperkovat prostor ve výlohách. Letošní „aranžérské práce“ nejsou výjimkou, neboť celá výkladní skříň je retrospektivně laděna četnými knihami našich autorů, mezi kterými pochopitelně dominuje Alois Jirásek, přičemž prezentované knihy byly vytištěny před hezkou řádkou desetiletí...

ZADÁNO PRO KMD JAK TO VIDÍ MLADÍ

Pracovní část druhého dne cyklu Klubu mladých divadelníků se vyznačovala tím, že se práce ve všech skupinách rozběhla na plné obrátky.

Přes obecné zákonitosti dramaturgické práce se přešlo k rozboru konkrétních titulů. Hovořilo se o hlavním tématu, motivech, charakteru postav apod. Například ve skupině režiséra M. Krobota se frekventanti sami, pod dohledem lektora, zamýšleli nad postavami hry W. Shakespeara Romeo a Julie. Z jednotlivých postřehů se pak formoval ucelený pohled na figury a jejich vzájemné vztahy. Je nutné upozornit, že účastníci měli za úkol seznámit se se všemi probíranými tituly ještě před samotným zahájením Klubu mladých divadelníků, neboť koncepce letošního ročníku počítá s divadelníky, kteří již mají určitou zkušenost z práce ve svých souborech.

Po shlednutí odpoledního představení DS MěstKS Prachatic Zpráva o chirurgii města

N proběhla, stejně jako v sobotu, velmi plodná diskuse. Probíraly se otázky spojené se smyslem amatérského divadla, jeho funkce a dopad na diváky. Diskutovalo se o vhodné dramaturgické volbě pro daný soubor a v této souvislosti bylo konstatováno, že prachatičtí nevolili právě nejlépe, neboť se nedokázali bez chyb vyrovnat s textem, který nese znaky televizního scénáře. Navíc seškrtáním některých míst a vlastní interpretací nechali vyniknout určité schematičnosti a podbízejivosti předlohy. Z hereckých výkonů se více líbila starší generace představitelů, zejména pak V. Šípová jako ředitelka a J. Němeček jako chirurg. Scénografie vycházela z potřeb textu a jevila se vcelku jako účelná.

ZÍTŘEJŠÍ PROGRAM JH

9.00 Diskusní kluby
9.00 Pohovor OK s DS Zeleneč
13.30 Schůze OŠ
16.30 DS Přerov:
Epochální výlet pana Broučka do XV. století
16.30 Loutkové představení:
Studio BLD JKP Mír Jaroměř
18.30 Vítání DS Tyl Klubu pracujících
Mnichovo Hradiště
20.00 DS Přerov:
Epochální výlet pana Broučka do XV. století
21.00 Taneční zábava
21.30 Beseda se souborem
Zasedání odborné komise
(po skončení představení)

ZŠ
Klub JD
Klub JD
JD
sady A. J.
schodiště JD
JD
Slávie
Klub JD
pracovna OK